

siden. Nu sætter den sig paa de færøiske Fuglebjergene i Hundredetusindvis til stor Skade for Fuglebjergenes Ejere, eftersom den fortrænger de Alker, der før have ynglet der.

Man kan altsaa ikke bestemt sige, at det er Færingerne, som have skuddt dem, eller at dens Antal indskrænkes, fordi den ikke har været tilstrækkeligt fredet. Jeg nævnte før, at den ikke opholdt sig paa Færøerne om Vinteren, men paa sydligere Steder, og selvfølgelig kan Storkjoveloven ikke naa uden for det danske Søterritorium, saaledes at Italienerne og Spaniere, kort sagt, alle Verdens Nationer have Lov til at gøre Jagt paa Storkjoven, naar de blot ikke komme inden for det Territorium, hvor denne Lov gælder, nemlig paa Færøerne. Skulde man virkelig forvare sig mod Storkjovens Aftagen og gøre alt, hvad der var muligt, for at den ikke helt skulde udslettes deroppe, maatte man vel gaa til internationale Fredningsbestemmelser. Det tror jeg dog vilde være et alt for stort Apparat at sætte i Værk for denne Fugls Skyld. Jeg vilde hellere foretrække, hvis det var muligt, at overlade alle fremtidige Bestemmelser, der vedrøre Storkjoven, til det høje Justitsministerium og Færøernes Lagting, saaledes at den ikke oftere behøvede at være Genganger her. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget.

S. Sørensen: Som Ordfører for det lignende Forslag, der forelaa for 5 Aar siden, kan jeg ikke nægte mig ogsaa nu at anbefale det nu foreliggende Forslag, al den Stund det daværende Forslag blev angrebet af det ærede Medlem for Køge (Alberti), som var bange for, at Fuglene skulde blive alt for talrige der oppe, saaledes at de skulde anrette store Plager. Han havde derfor en Del Betæneligheder ved at stemme for det da foreliggende Forslag, og jeg foreslog da, at vi skulde nedsætte Tidsgrænsen til 5 Aar; dette blev vedtaget, og det har jo vist sig at være heldigt, at vi kunne komme til at tage Stilling til Sagen igen. De Beregninger, som baade det ærede Medlem for Køge og jeg den Gang anstillede med Hensyn til denne Fugls Yngleevne og Formering, have kun tilnærmelsesvis holdt Stik. Jeg antog nok, at de vilde formere sig ret betydeligt der oppe, men det ærede Medlem for Køge, den nuværende højtærede Justitsminister, mente, at de vilde tiltage i en ganske forbausende Grad, saaledes at der om 10 Aar — som Forslaget

den Gang lød paa — vilde være 2,058 Millioner. Det viser sig nu ifølge det foreliggende Forslag, at der kun er 38 Par, saa vidt man har kunnet iagttage, trods det, at der ikke er indløbet nogen Angivelse om, at den Lov, vi vedtog for 5 Aar siden, er bleven overtraadt. Der kan derfor vistnok ikke nu være noget i Vejen for, at vi vedtage Loven for 10 Aar. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale, at vi, saaledes som Forslaget gaar ud paa, i de næste 10 Aar lade de smukke Fugle flyve.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem, der nys havde Ordet, har mindet om den Forhandling, der fandt Sted her i Salen for 5 Aar siden, og det er meget rigtigt, at en betydelig Uro greb mig, da dette Lovforslag første Gang viste sig her, idet jeg — gaaende ud fra, at Storkjoven ynglede ligesom Høns og Kalkuner — havde anstillet Beregning om, hvor mange Storkjover der kunde blive paa Færøerne i den Tid, man vilde frede dem. Jeg blev allerede den Gang berigtiget af det ærede Medlem, der nu havde Ordet, idet han oplyste, at den Multiplikationstabel, som jeg havde anvendt, var alt for stærk. Ikke destomindre var det, selv efter de Oplysninger, det ærede Medlem den Gang fremkom med, med meget stor Ængstelse, at jeg imødesaa Fremtiden. Det glæder mig nu at se, at jeg i dette Tilfælde — sikkert det eneste paa min politiske Bane — har taget fejl, idet der efter de Oplysninger, der nu foreligge, kun findes nogle faa Grupper af Storkjover oppe paa Færøerne, i det hele 38 ynglende Par, foruden nogle enkelte Løsgængere, der ikke have kunnet finde Optagelse i nogen af Grupperne. Jeg tror derfor, at jeg meget vel tør tilraade det høje Ting at vedtage den samme Lov, men gældende for 10 Aar.

Alfred Christensen: Ja, jeg tør ogsaa tilraade, at vi vedtage denne Lov, gældende for 10 Aar, men jeg maa jo paa-pege, at vi skulle gøre os klart, hvilket Resultat den vil give. Vi have set, hvad denne Fredning i 5 Aar har ført til, en ganske ringe, men dog i Forhold til Tallet ikke ubetydelig Nedgang i Antallet af Storkjover paa Færøerne. Denne Nedgang i Tallet vil rimeligvis fortsættes gennem den 10-aarige Fredning, og jeg kan se, at det rimeligvis vil blive sidste Gang, vi herved ville faa med Storkjoven at gøre, thi naar de 10 Aar ere gaaede, er den nok udryddet af Spaniere og Italienerne